

Pavo Cup 2.0

Zo ziet de jury het graag

Na twintig jaar Pavo Cup is het hoog tijd voor vernieuwing, zodat deze talentenjacht beter aansluit op het WK Jonge Paarden. Hoefslag zet voor (toekomstige) deelnemers vijf speerpunten van de nieuwe stijl met bijbehorende tips op een rijtje.

TEKST: SABINE TIMMAN | FOTO: VEURINK/SANOMA

1 Harmonie

Een gespannen paard heeft vanzelfsprekend weinig lichaamsgebruik. Dat ziet de jury niet graag. Een ontspannen manier van voorstellen is in de vernieuwde Pavo Cup een belangrijk speerpunt. De nadruk komt te liggen op een ongedwongen harmonisch beeld. Van de ruiters wordt verwacht dat ze het paard correct voorstellen met een ontspannen hand en een mooie verbinding. De ruiter moet het paard in de positie brengen om zich op een natuurlijke manier te presenteren. Opgeheven voorbenen en een hectische, grote draf zal in de toekomst harder worden afgestraft. Er moet naar een middenweg worden gezocht tussen expressie en cadans op een ontspannen manier, met meer ruggebruik. Voor aanvang van de proef mag het paard linksom en rechtsom wennen aan de wedstrijd en bij spanning een rondje extra. De ringmeesters krijgen hierin een begeleidende rol om het juiste moment van beginnen in te schatten.

2 Voorwaartse overgangen

In de vernieuwde Pavo Cup-proeven zitten veel overgangen. Idealiter wordt een overgang voorwaarts uitgevoerd. Zowel een overgang van stap naar draf, als een overgang terug van draf naar stap. Het paard moet de hand naar voren willen blijven volgen. Rijd juist niet te veel naar een houding toe, het is niet erg als het paard iets lager komt. Wél belangrijk is de afdruk in het achterbeen, de drijvende kracht achter de houding. Tijdens de overgangen terug vul je het achterbeen iets aan, zodat het paard wat meer aan het werk gaat. De ruiter laat het paard de hals iets zakken door de hand wat naar voren te zetten, zodat het paard de hand gaat volgen en een voorwaartse overgang terug kan maken. Ook heeft de kwaliteit van de overgang effect op het cijfer van de gangen. De overgang van galop naar stap bij de vijfjarigen behoort tot de stap. Is deze overgang niet voor elkaar, dan zou dit het cijfer voor de stap kunnen drukken.

3 Niet sneller, maar ruimer

In de proef wordt een aantal verruiming gevraagd in stap, draf én galop. Een paar passen verruimen om precies te zijn. Het jury-advies hierbij: 'Schiet je paard vooral niet af naar voren om het vervolgens weer terug te trekken.' Een vloeiende verruiming zonder dat het paard tegen de hand komt en op eigen benen blijft lopen, is het beeld dat graag wordt gezien. Om een vloeiende verruiming te laten zien, is de opbouw hiervan het belangrijkste. In de meeste gevallen wordt een verruiming na een hoek gevraagd op de lange zijde of op een diagonaal. Gebruik daarom de hoek goed om het paard iets te verzamelen. Controleer in de hoek of de aanleuning nog ontspannen is op twee teugels en of het paard netjes buigt om het binnenbeen. Rijd vervolgens rustig op, maar zorg ervoor dat het paard niet over zijn tempo gaat lopen. Niet sneller, maar ruimer. Zoek thuis in de training al het maximale punt van verruiming op, zodat je in de proef weet tot hoe ver je kunt gaan. Om het achterbeen er actief onder te krijgen en de souplesse in de verruiming te verbeteren, wil het wel eens helpen om iets schouder voor te rijden in de verruiming. Rijd na de verruiming ook weer afbouwend terug om de fijne verbinding daarbij te behouden.

4 Vlot aan de hulpen

De jury van de Pavo Cup wil een paard zien dat goed aan de hulpen staat en goed naar voren en terug kan schakelen. Tempowisselingen rijden kan helpen om de attentie op het been te verbeteren – zodat het paard niet te traag wordt – en zijn binnenachterbeen meer gaat dragen. Een rustige ontspannen manier van draven moet de basis zijn. Vandaaruit kan de ruiter het paard iets actiever maken en opvullen van achter. Bij het schakelen mag het paard voor wat meer ruimte krijgen, zodat het de bovenlijn kan verlengen. Voor het gevoel mag hij best iets meer inzakken, als hij maar licht terug en weer vooruit gaat op eigen benen. Voor de ruiter voelt dat misschien isimpeler, maar op deze manier blijft de verbinding beter.

5 Als het fout gaat

Natuurlijk is het bij een jong paard helemaal niet zo vanzelfsprekend dat alles altijd maar goed gaat zonder storingen en haperingen in de proef. Fouten maken is voor de jury begrijpelijk en niet erg. Het mislukte onderdeel mag gewoon nog een keer over. Soms zal de jury dit zelf aangeven. Even terug naar een ontspannen aanleuning, controleren of het paard nog aan de hulpen is en de gevraagde verrichting nogmaals goed voorbereiden. Een goede voorbereiding is immers het halve werk.

